

הדחף לשפור מתפתח כבר ברגע שהאדם מבין את הקלקול שבו

1. ז. כפי אותה המדה שהאדם מכיר את עונותיו, הבהירות של אור התשובה זורחת על נשמתו, אע"פ שלכאורה עדיין לא זכה לקביעות התשובה בלבבו וברצונו, מ"מ הרי אורה חופפת ומרחפת עליו, וכבר היא פועלת לבראת אותו בריאה חדשה. ואפילו אותם הדברים המעכבים את התשובה, כפי אותה המדה שהאדם מכיר אותם, ואינו מעלים את עיניו ממציאיותם, נעשה העכוב שלהם פחות מכחו וארסיותו מתקטנת. ומתוך כך אור התשובה מתחיל להיות זורח עליו, וקדושת השמחה העליונה כבר מתלבשת בעצמיות נשמתו, ושערים סגורים הולכים ונפתחים לפניו, וסוף כל סוף יבא למדה עליונה כזו,

2. מידות הראיה גאוה

א. הכרח הוא לאוהב השלמות האמתי לנער מלבבו כל אבק הגאוה, שהיא מסלקת את כל הוד הרוח, וכשתסולק הגאוה, מפני ההכרה הפנימית שעם זוהמתה אי-אפשר לבא אל השלמות האמתי, שהיא המגמה האנושית,

ב. אין בכל המדות הרעות מדה המגשמת את האדם, עד שאיננו יכול לרומם את רוחו להדר הרוחניות, כמו הגאוה

ד. כל זמן שהגאוה היא בלב אי-אפשר לשוב בתשובה ואי-אפשר להשכיל כל שכל טהור.

ו. כשאדם מכיר שהוא מתגאה הוא רפואה לתיקון הגאוה.